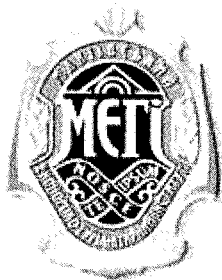

Міністерство освіти і науки України
Макіївський економіко-гуманітарний Інститут
Головне фінансове управління Донецької обласної державної адміністрації
Виконавчий комітет Макіївської міської ради
Макіївське відділення ПАТ "Укрсоцбанк"
Інститут самоврядування, Російська Федерація

ЗБІРКА ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
учасників Міжнародної науково-практичної конференції
«Фінансово-кредитний механізм
в соціально-економічному розвитку країни»

Том 1

16–17 лютого 2011 р.
м. Макіївка

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

Орієнтація України на розбудову інноваційної сфери вимагає обґрунтування та розробки системи підтримки та реалізації її інноваційного потенціалу. Головним чинником при цьому має стати формування базових активних інфраструктурних елементів, що повинні створити умови для ефективної діяльності найбільш життєздатних суб'єктів інноваційного підприємництва.

Завдяки різним елементам інноваційної інфраструктури вирішуються такі основні задачі підтримки інноваційної діяльності: інформаційне забезпечення, виробничо-технологічна підтримка інноваційної діяльності, задачі сертифікації та стандартизації інноваційної продукції, підтримка ефективних розробок та реалізації інноваційних проектів, проведення презентацій інноваційних проектів та продуктів, консультативна допомога, підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів для інноваційної діяльності та інші.

За цих обставин актуальності набуває існування розвинутої регіональної інноваційної інфраструктури, що організовує та оптимізує зв'язки між суб'єктами інноваційної діяльності та забезпечує безпосередніх учасників інноваційного процесу необхідними ресурсами у максимально короткий термін.

Формування елементів і підсистем інноваційної інфраструктури повинне охоплювати усі ланки інноваційного процесу (освіту – науково-технічну діяльність – виробництво – споживання). Виділимо базові елементи інноваційної інфраструктури.

1. Організаційно-господарська інфраструктура (технопарки, бізнес-інкубатори, інноваційні підприємства), дослідно-експериментальна інфраструктура

(технологічні центри, інститути, лабораторії, дослідно-експериментальні центри); проектно-конструкторська інфраструктура (проектні інститути, проектно-конструкторські фірми, бюро). Призначенням цих елементів інфраструктури є матеріально-технічне забезпечення інноваційної діяльності.

2. Фінансово-економічна інфраструктура (бюджетні, позабюджетні, венчурні, страхові фонди); інформаційно-комунікаційна інфраструктура (Інтернет, науково-технічні фонди Наукової бібліотеки, інформаційні бази даних); кадрова інфраструктура. Метою діяльності даного елементу інфраструктури є ресурсне забезпечення інноваційної діяльності.

3. Нормативно-правова інфраструктура (юридичні та консалтингові фірми); експертно-сертифікаційна та патентна інфраструктура (патентні відомства, державні та приватні компанії з правами проведення та реєстрації інноваційних проектів, а також сертифікації інноваційної продукції); комерційно-комунікаційна інфраструктура (торгівельні мережі, виставкові комплекси, транспортна система). Призначення – загальносистемне забезпечення інноваційної діяльності.

Інноваційна інфраструктура в Україні пройшла певний етап свого становлення. Про це свідчать результати функціонування технопарків, бізнес-інкубаторів та низки інноваційних центрів. Проте, на думку дослідників, інноваційна інфраструктура в Україні не розвинена, не охоплює всіх ланок інноваційного процесу і не має системності, сформовано лише окремі її елементи, інноваційна інфраструктура розвивається безсистемно і без належної підтримки держави.

Крім того, подальшого вивчення вимагає питання формування інноваційної інфраструктури в регіонах України, а саме:

1. При створенні визначальних ланок в системі інноваційної інфраструктури слід формувати їх як невід’ємну частину міжнародних економічних взаємовідносин.

2. На регіональному рівні необхідно створювати спеціалізовані інформаційні технології, як основні елементи для залучання і об’єднання зацікавлених суб’єктів інноваційної діяльності. Формувати їх доцільно за принципом ідентичності і можливості входження в міжнародну інформаційну мережу.

3. Спираючись на спеціальні інформаційні технології, необхідно формувати регіональні технічні центри з впровадження інновацій, як базові елементи інноваційної інфраструктури. При чому технічні центри впроваджувати відповідно до потреб і можливостей як наукових закладів, так і виробничих структур за принципом: замовник – виконавець.

4. Спираючись на науково-технічні дослідження та напрацювання технічних центрів з впровадження інновацій, слід створювати відповідні кластери, центри трансферу технологій, бізнес-інкубатори та інші угруповання з впровадження інновацій відповідно до потреб регіону.

5. Формування регіональної інноваційної інфраструктури необхідно здійснювати на підставі обґрунтовано розроблених обласних програм інноваційного розвитку і затверджених національних програм, як інноваційного розвитку, так і розвитку економіки в цілому.

Література

1. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи. - Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. – 278 с.

2. Стеченко Д.М. Інноваційні форми регіонального розвитку: Навч. посіб. К.: Вища школа, 2002. – 254с.

3. Шнипер Р.И. Регион: Экономические методы управления. – Новосибирск: Наука. Сиб. отд-ние, 1991. – 320 с.

4. Инновации в производстве (социально-экономический аспект): Монография А.И. Амоша, Н.А.Лобанов, Л.Н. Саломатина, В.В. Шубик, И.П. Воротникова АІІХ ІЭП Киев, Наукова думка, 1992.

5. Проблеми управління інноваційним розвитком підприємств у транзитивній економіці: Монографія /За заг. ред. С.М.Ілляшенка. – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2005. – 582 с.